

Az élet eredetének rejtélye

A kortárs elméletek újraértékelése

Charles B. Thaxton – Walter L. Bradley – Roger L. Olsen

(Harmat kiadó, 1998).

Részlet a 278-279 oldalról.

„A DNS-t azért nevezhetjük információs molekulának, mivel egyedi szerkezete a sejt bonyolult hírközlési rendszerének központi elemeként szolgál. A kódoló szerepre Francis **Crick** és James **Watson** már a DNS kettős spirál szerkezetéről szóló híres - ámde rendkívül szerény - közleményében is utalt. Egy 1953. március 19-i levelében, melyben e gondolatnak korai formában hangot ad, Francis Crick így ír fiának, Michaelnek:

‘Pillanatnyilag úgy gondoljuk, a DNS valóban kód. Vagyis a bázisok (a betűk) sorrendje az, amely az egyik gént a másiktól megkülönbözteti (amint az egyik nyomtatott oldal különbözik a másiktól).’

Mindezt azelőtt írta, mielőtt James Watsonnal közzétették volna világhírű felfedezésüket a DNS kettős spiráljáról, s ezzel megindították volna a molekuláris biológiai forradalmat.

Az információs molekulák második csoportja a végeikkel egymáshoz kapcsolódó aminosavak láncszerű, majd rendkívül bonyolult szerkezetekbe visszahajló képződményeiből álló fehérjék. A fehérjék végső, háromdimenziós szerkezetét az azokat alkotó aminosavak egyedi sorrendje határozza meg.

A DNS négybetűs és a fehérjék húszbetűs ábécéje két különböző, ám egymáshoz adott kód szerint viszonyuló nyelvet képviselnek. Amikor a sejtben fehérje termelődik, fordítási folyamat indul meg e két nyelv között: a DNS kódszekvenciái a fehérjék szekvenciáit kódolják és határozzák meg.

A DNS és a fehérjék nagy információtartalmú molekulák. Kizárólag a nyelvek, hidak, festmények, számítógépes programok és egyéb emberi alkotások jellemezhetők ilyen specifikus összetettséggel és nagy információtartalommal.

A molekuláris biológia szerkezeti azonosságot állapított meg a DNS genetikai üzenete és az emberi nyelv között. E felismerés kapcsán lehetővé vált, hogy az információelméletet a biológiában is alkalmazzuk. Az információelmélet bármilyen szimbólumrend-

szere érvényes, függetlenül a rendszer elemeitől. Az ún. **Shannon**-féle informatikai törvény az emberi nyelvekre, a morzekódra és a genetikai információra egyaránt vonatkozik.

Hubert P. **Yockey** így ír a *Journal of Theoretical Biology* folyóirat hasábjain:

'Nagyon fontos, hogy megértsük, érvelésünk nem analógiás. A szekvenciaelmélet (vagyis hogy az információt a szimbólumok pontos sorrendje hordozza) a fehérjékre és a genetikai információra éppúgy közvetlenül alkalmazható, mint az írott nyelvre, így a művelet matematikailag mindkét esetben azonos.'

Azonosság mutatkozik tehát a DNS (a fehérjék) szerkezete és az írott nyelvi üzenetek között. Ha tapasztalatunkból tudjuk, hogy az írott üzeneteket értelem hozza létre, úgy az okozatból az okra történő visszakövetkeztetés elfogadott módszere szerint arra a feltevésre juthatunk, hogy a DNS és a fehérjék információtartalmát is értelemmel bíró ok hozta létre. E következtetés jelentősége az, hogy nagy biztonsággal levonható, hiszen egyszerű hasonlóságnál sokkal erősebb összefüggésről van szó. A DNS és az írott szöveg között nem egyszerű felszíni hasonlatosság mutatkozik. Nem arról van szó, hogy a DNS üzenethez hasonló lenne: a DNS üzenet. S bár logikus, hogy az üzenetről - nyilvánvaló filozófiai és lelki következményekkel - az üzenetet küldőre gondoljunk, ki kell emelnünk, hogy logikánk filozófiai vagy lelki előfeltételektől mentes volt.*

Meglehet, hogy felismerésünk bizonyos körökben nem kívánatos és népszerűtlen, de a tudományos kutatás nem arról híres, hogy mindig csak a kívánatos és népszerűt képviseli. Feladatunk az, hogy az igazságot keressük."

* *Egyes filozófiai értékelések az ellenkező következtetésre vezetnek: a DNS esetében olyan üzenettel van dolgunk, amelynek nincsen küldője.*